

[Lizzie Lichtenberg]

skadelig påvirkning og erhvervssygdomme. Gennem sagsbehandlingen skal det først og fremmest klargøres, om der er tale om skader, der er omfattet af arbejdsskadeforsikringslovgivningen, og det vil sige, om der er tale om skader opstået under arbejde for andre og som følge af dette arbejde.

Ulykkestilfælde og kort tids skadelig påvirkning er vel de sager, der nemmest kan overskues. Men når der er tale om erhvervssygdomme, kan andre forhold gøre sig gældende. Når der er tale om en erstatningsberettiget erhvervssygdom, hviler afgørelsen først og fremmest på et juridisk grundlag, hvor man støtter sig til medicinsk ekspertise og den liste over erhvervssygdomme, der er udarbejdet af det særlige udvalg vedrørende erhvervssygdomme, hvori også arbejdsmarkedets parter har sæde.

Med hensyn til muligheden for at få erstatning kan der gives erstatning for tab af erhvervsevne, som skal fastsættes ud fra et rent økonomisk vurderingsgrundlag og er betinget af en forringelse af den skadelidtes indtjeningsevne. Desuden gives erstatning for varigt men, der er en erstatning for de ulemper, arbejdsskaden har forvoldt. Bedømmelsesgrundlaget er her rent medicinsk.

Arbejdsskader, der kan udløse en form for hjælp eller ydelse fra forsikringen, skal og må anmeldes. Vi kan sikkert forvente, at der vil ske en forøgelse af antallet af anmeldte erhvervsskader, der er omfattet af lovgivningen. Det er vigtigt for dem, der skal anmeldes en erhvervssygdom, at vide, hvordan sagsbehandlingen foregår, og hvilke kriterier der ligger til grund for afgørelsen.

Mange mennesker og familier er afhængige af udfaldet af og hurtigheden i sagsbehandlingen. Derfor er vi tilfredse med ministerens tilsagn om at stramme administrationen af loven op og senere komme med en redegørelse her i folketinget. Ministeren nævnte, at af de 1.263 sager, der i 1983 blev afgjort, stadfæstede ankestyrelsen i 86 tilfælde sikringsstyrelsens afgørelse. Det kunne måske være hensigtsmæssigt at få undersøgt, hvorfor skadelidte anker sikringsstyrelsens afgørelse, for derigennem at få et fingerpeg om, hvorvidt sagsbehandlingen og især informationerne om sagen har været mangelfulde.

Det, vi skal have for øje, er borgerens retsstilling og mulighed for at leve en normal tilværelse, så godt det kan lade sig gøre, alt

efter skadens omfang og de muligheder, vi har i vores sociale hjælpesystem, men fremfor alt inden for arbejdsskadelovens rammer.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Hr. Erik B. Smith stillede for et øjeblik siden et konkret spørgsmål til socialministeren og bad hende om at svare på det med det samme. Socialministeren stod da også her på talerstolen og sagde nogle ord, men svarede ikke på det, hr. Erik B. Smith spurgte om. Personlig undrer det mig ikke, men jeg vil gerne være med til at give socialministeren nok en chance, og derfor vil jeg gentage spørgsmålet:

Vil ministeren bekræfte, at hun vil drage omsorg for, at sagsbehandlingstiden vedrørende arbejdsskader og arbejdsulykker i sikringsstyrelsen og i den sociale ankestyrelse nedbringes væsentligt, samt at ministeren inden udgangen af 1984 vil fremkomme med en redegørelse til folketinget, der belyser erfaringerne med den hidtidige administration af lovgivningen på dette område, herunder bl.a. registrering af arbejdsbetingede sygdomme, udmåling af erstatningerne, vurdering af erhvervsevnetab, især ved hjerneskader, samt angiver mulighederne for en ændret finansiering med henblik på overvejelser om, hvorvidt man i højere grad end i dag kan bygge på den såkaldte forebyggende præmiebetaling fra virksomhederne?

Det vil jeg meget gerne have at socialministeren kommer op og svarer bekræftende på; ellers bliver vi nødt til at fremsætte et dagsordensforslag. For at hjælpe ministeren vil jeg gå ned og aflevere papiret til hende, så hun eventuelt blot kan læse det op én gang til.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Der må jo være noget i vejen med min formuleringsevne. Det er den eneste forklaring, jeg kan se på den misforståelse.

Jeg gik herop på talerstolen og sagde, at det vil være muligt inden for meget kort tid – det vil også være inden udgangen af dette år – at komme med den redegørelse, hr. Erik B. Smith ønskede. Jeg må forstå, at hr. Erik B. Smith har opfattet det således, siden det åbenbart er hr. Agerschou, der føler sig foranlediget til at gå herop og komme med den